oder im Comp. vorangehend. — *c) vertieft, tief liegend.* — *d) versteckt, stockend.* — *e) verschwunden, zu Nichte geworden.* — 2) अवगाहित = अवगाढ *a).* — Caus. 1) *sich eintauchen —, baden lassen in* (Loc.). — 2) *sich eintauchen —, baden in* (Loc.). — Mit अभ्यव Caus. *schwemmen* (ein Pferd). — Mit व्यव 1) *sich tauchen —, eindringen in* (Acc.). — 2) *einbrechen* (von der Nacht). — Mit समा, °गाढतर *sehr heftig, — intensiv.* दु:ख Kâraṇḍ. 25,13. — Mit उद् *auftauchen.* — उद्गाढ *überwallend, — mässig, heftig.* प्रेमोद्गाढ *von Liebe überströmend* Spr. 4218. — Mit उप *eindringen in* (Acc.). — Mit प्र *sich hineinmachen in, durchdringen;* mit Acc. — Mit अभिप्र *sich tauchen in, durchdringen;* mit Acc. — Caus. *eintauchen.* — Mit संप्र *sich tauchen —, sich hineinbegeben in* (Acc.). — Mit प्रति *eindringen —, sich hineinbegeben in* (Acc.) — Mit वि 1) *sich tauchen —, baden —, sich stecken —, eindringen —, sich hineinbegeben in* (Acc. oder Loc.). कक्षाम् so v. a. *sich messen können mit* (Gen.) 251,7. — 2) *eindringen in Jmd,* so v. a. *durchbohren;* mit Acc. — 3) *gelangen zu, theilhaftig werden;* mit Acc. Spr. 7307. — 4) *sich vertiefen in,* so v. a. *nachdenken über* (Acc.). — 5) *einbrechen* (von der Nacht). — Partic. विगाढ 1) *worin man taucht, — badet.* — 2) *eingetaucht —, sich badend in* (Loc.), *tief eingedrungen* (von einer Waffe) MBh. 4,64,36. — 3) *ein —, angebrochen, Platz ergriffen —, den Anfang genommen habend.* — Mit प्रवि *sich tauchen —, sich hineinbegeben in* (Acc.). — Mit *सम् dass.

गाह् 1) *Adj. *sich tauchend in* in उद्° und उद्क°. — 2) m. *Tiefe, das Innere.*

गाहन n. *das Eintauchen, Baden.*

गाहनीय n. impers. *sich zu tauchen* u. s. w.

गाहित n. *Tiefe, das Innere* MBh. 3,103,10.

गाह्य in दुर्गाह्य.

गिद् m. N. pr. eines göttlichen Wesens (nach dem Comm.) Tâṇḍya-Br. 1,7,7.

*गिध (!) gaṇa मूलविभुजादि.

*गिन्दुक m. *Spielball.*

1. गिर्, गिरते s. u. 1. गर् mit सम्.

2. गिर् 1) Adj. Subst. *anrufend, Lobsänger.* — 2) f. *a) Wort, Ruf, Spruch, Preis, Lob.* — *b)* Sg. und Pl. *Rede, Sprache, Worte, Ausspruch.* तद्गिरा *nach seinem Ausspruch, auf seinen Rath* 119,25. गिरा मम so v. a. *in meinem Namen.* गिरां पति: (Varâh. Jogaj. 4,18) und गिरां प्रभविष्णु: Bez. Bṛhaspati's, *des Planeten Jupiter.* गिरङ्कुशेन MBh. 4,2105 fehlerhaft für गिराङ्कुशेन. — *c) Stimme.* — *d) die Göttin der Rede,* Sarasvati. — *e) eine best. mystische Silbe.*

3. गिर्, गिरति, °ते s. 2. गर्.

4. °गिर् Adj. *verschlingend.*

1. गिर् 1) am Ende eines adj. Comp. = 2. गिर् *Stimme* 219,17. — 2) *f. आ *Rede.*

2. *गिर् Adj. *verschlingend.*

3. गिर् am Ende eines adv. Comp. = गिरि *Berg.*

*गिरण n. *das Verschlingen* Gal.

गिरपुर n. N. pr. einer *Stadt.*

गिरावृध् Adj. *an Anrufungen sich ergötzend.*

गिरि 1) m. *a) Berg, Gebirge, Höhe.* — *b)* Bez. *der Zahl acht.* — *c) *Wolke.* — *d) *eine best. Augenkrankheit.* किरि Kâç. — *e) *Spielball.* — *f) *eine best. schlechte Eigenschaft des Quecksilbers.* — *g)* * = गैरीयक. — *h)* Name eines auf einen Schüler Çaṁkarâkârja's zurückgeführten Bettelordens, dessen Mitglieder ihrem Namen das Wort गिरि hinten anfügen. — *i)* N. pr. eines Sohnes des Çvaphalka. — 2) *f. *a) das Verschlingen.* — *b) Maus.* — 3) Adj. *a) von Bergen kommend* Ṛv. 6,66,11 (wenn die Lesart richtig ist). — *b) *ehrwürdig.*

गिरिक 1) Adj. Beiw. der Herzen der Götter Maitr. S. 2,9,9 (किरिक VS.) und Çiva's. — 2) m. *a) *Spielball.* — *b)* N. pr. eines Schlangendämons (buddh.). — 3) f. आ *a) *Maus.* — *b)* N. pr. der Gemahlin Vasu's.

गिरिकच्छप m. *eine Schildkrötenart.*

*गिरिकण्टक m. Indra's *Donnerkeil.*

*गिरिकदम्ब und °क m. *eine* Kadamba-*Art.*

*गिरिकदली f. *eine* Kadalī-*Art* Râgân. 11,42.

*गिरिकर्णा f. *Clitoria Ternatea.*

गिरिकर्णिका f. 1) **die Erde.* — 2) *Clitoria Ternatea* Râgân. 3,77. — 3) **eine Achyranthes-Art.*

*गिरिकर्णी f. 1) *Clitoria Ternatea.* — 2) *Alhagi Maurorum.*

*गिरिकाण Adj. *einäugig in Folge der Krankheit* Giri.

गिरिकुक्कर n. *Berghöhle* Spr. 7686.

गिरिकूट n. *Berggipfel* Bhâg. P. 5,17,9.

गिरिक्षत्र m. N. pr. eines Fürsten VP. 4,14,2.

गिरिक्षित् 1) Adj. *auf Höhen wohnend.* — 2) m. N. pr. eines Mannes.

गिरिक्षिप m. N. pr. einer Sohnes des Çvaphalka.

गिरिरक्त v. l.

गिरिगङ्गा f. N. pr. eines Flusses.

*गिरिगुड m. *Spielball.*

गिरिगैरिकधातु MBh. 5,7272 fehlerhaft für गिरेर्गै°.

गिरिचक्रवर्तिन् m. *der Berge Fürst, der* Himavant Kumâras. 7,52.

गिरिचर 1) Adj. *im Gebirge sich umhertreibend, — aufhaltend.* — 2) m. *ein wilder Elephant* Kâd. 136,6.

गिरिज 1) m. *a) *eine Bassia-Art.* — *b) *Bauhinia variegata* Râgân. 10,24. — *c)* N. pr. eines Mannes. — 2) f. आ *a)* *Bez. *verschiedener Pflanzen: eine Citronenart,* = कारी, क्षुद्रपाषाणभेदा, गिरिकदली, त्रायमाणा und श्वेतबुद्धा. — *b)* Patron. der Pârvatî. — 3) * n. *a) Talk.* — *b) Röthel.* — *c) Eisen.*

गिरिजा Adj. *auf Bergen entsprungen* Ṛv. 5,87,1.

गिरिजाकुमार m. N. pr. eines Schülers des Çaṁkarâkârja.

गिरिजाधव und °जापति m. Bein. Çiva's.

गिरिजापुत्र m. N. pr. eines Oberhauptes der Gâṇapatja.

गिरिजाप्रिय m. Bein. Çiva's.

*गिरिजामल n. *Talk.*

गिरिजामाहात्म्य n. Titel eines Werkes.

गिरिजाल n. *Bergkette.*

*गिरिज्वर m. Indra's *Donnerkeil.*

*गिरिज्वरसमुद्भव n. *Röthel* Gal.

*गिरिणाख gaṇa गिरिनद्यादि.

गिरिणदी f. *Bergstrom.*

*गिरिणद्ध Adj. *von Bergen umschlossen.*

*गिरिणितम्ब m. *Bergabhang.*

गिरित्र Adj. *Berge beherrschend,* Beiw. und Bein. Rudra-Çiva's.

गिरिदुर्ग 1) Adj. *wegen gebirgiger Lage schwer zugänglich;* n. *ein solcher Platz.* — 2) n. N. pr. einer Oertlichkeit.

गिरिदुहितर् f. Patron. der Pârvatî Bâlar. 95,22.

गिरिद्वार n. *Gebirgspass.*

गिरिधर und °दीक्षित m. N. pr. eines Autors.

गिरिधातु m. 1) Pl. *Bergerze.* — 2) *Röthel* R. 2, 96,19.

*गिरिधन्न m. Indra's *Donnerkeil.*

*गिरिनख = गिरिणाख.

गिरिनगर n. N. pr. einer *Stadt* in Dakshiṇâpatha.

गिरिनदी f. = गिरिणदी.

*गिरिनद्ध Adj. = गिरिणद्ध.

गिरिनन्दिनी f. 1) *Bergstrom.* — 2) Patron. der Pârvatî Prasannar. 1,14.

*गिरिनितम्ब m. = °णितम्ब.

गिरिनिम्नगा f. *Bergstrom.*

*गिरिनिम्ब m. *ein der Melia Bukayun verwandter Baum* Râgân. 9,13.

गिरिपति m. *ein grosser Berg, — Fels* Bâlar. 187,6.

गिरिपर Adj. *auf* गिरि *folgend.* रुद्रस्य नाम